

Sygn. akt IV U 482/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **Z. Ś. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 5 października 2012 r., znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Z. Ś. (1) odwołała się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z 5.10. 2012 r. wnosząc o jego unieważnienie w całości

i zaliczenia jej niepełnosprawności do ciężkiego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania podała m.in., że 19.09.2010 r. przeszła operację wprowadzenia protezy jądra miazdzystego w odcinku szyjnym C6/C7, usunięto dysk i założono protezę. 16.11.2011 r. miała operowany staw kolanowy. Nie może swobodnie się poruszać i pracować. Nastąpiło pogorszenie jej stanu psychicznego.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania, uzasadniając to tym, że twierdzenia wnioskodawcy odnośnie zaistniałej zmiany stanu zdrowia od 20.01.2006 r., gdy zaliczona została do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe, nie znalazły potwierdzenia ani w dokumentacji medycznej ani w przeprowadzonym bezpośrednim badaniu lekarskim.

Sąd ustalił :

Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w Ś. orzeczeniem z 7.10.2005 r. zaliczył Z. Ś. (1) do lekkiego stopnia niepełnosprawności na czas do 31.10.2007 r.; symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w Województwie (...) we W. orzeczeniem z 20.01.2006 r. uchylił zaskarżone orzeczenie PZON w Ś. i zaliczył Z. Ś. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe.

W dniu 15.03.2012 r. Z. Ś. złożyła wniosek w sprawie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności ze względu na zmianę stanu zdrowia.

Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. orzeczeniem z 16.7.2012 r. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z 5.10.2012 r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od orzeczenia tego wnioskodawczyni odwołała się.

Dowód : orzeczenia (...) w Ś. z 7.10.2005 r. i 16.07.2012 r.

orzeczenia (...) we W. z 21.06.2006 r. i 5.10.2012 r. –

w aktach (...) w zał.

Biegli sądowi specjaliści – neurolog i ortopeda – rozpoznali u Z. Ś. :

- stan po discektomii C6/7 z implantem cage ' a (14.9.2010)

- zmiany zwyrodnieniowo-dysplastyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z (...) zespołem bólowym

i orzekli, że stan jej zdrowia nie uzasadnia zaliczenia do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności – może być zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem 10-N, na stałe.

Dowód : opinia łączna biegłych – neurologa i ortopedy – k. 27-28,

opinia uzupełniająca – k. 46.

Sąd zważył :

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1, 2, 3 ustawy z 27.08.1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U z 2011 r. Nr 127, poz. 721 – tekst jednolity)

1) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,

2) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,

3) do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenie w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Podstawowym schorzeniem powódki jest schorzenie neurologiczne i związane z tym upośledzenie narządu ruchu.

Wszyscy lekarze badający powódkę (w PZON w Ś., WZON we W., dwaj biegli sądowi) zgodnie orzekli, że schorzenia te uzasadniają zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Subiektywne odczucia powódki co do pogorszenia stanu jej zdrowia od 20.01.2006 r. nie znalazły potwierdzenia ani w dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach WZON i złożonej przez powódkę, ani w badaniu przedmiotowym, przeprowadzonym przez biegłych sądowych.

Zatem brak podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia z 5.10.2012 r.

Sąd w całości dał wiarę opiniom biegłych – neurologa i ortopedy, albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Co prawda powódka wniosła zastrzeżenia do opinii biegłych, ale była to nie merytoryczna, nie poparta żadnymi dowodami polemika laika z wysoko wykwalifikowanymi specjalistami. Biegli szczegółowo odnieśli się do zastrzeżeń powódki, wykazując ich bezzasadność. Dodatkowy dokument załączony przez powódkę do zastrzeżeń nie miał żadnego znaczenia. Biegli podkreślili, że stwierdzone zmiany w postawie powódki nie wpływają na ocenę funkcji jej obręczy barkowej oraz kręgosłupa i dlatego nie mają wpływu na kwalifikację dotyczącą stopnia niepełnosprawności. Niestabilność stawu kolanowego lewego nie skutkuje istotnym ograniczeniem sprawności organizmu. Powódka nie stosuje ortezy, brak jest zaników mięśni kończyny dolnej lewej co świadczy o jej dobrym wykorzystywaniu, zachowana jest dobrze sprawność ruchowa kolana lewego. Schorzenie stawu kolanowego stanowi podstawę do zaliczenia powódki do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie oddalono.